

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Persidera SpA

Druga strona postępowania: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii Europejskiej, a w szczególności art. 56, 101, 102 i 106 TFUE, art. 9 dyrektywy 2002/21/WE⁽¹⁾ (dyrektywy ramowej), art. 3, 5 i 7 dyrektywy 2002/20/WE⁽²⁾ (dyrektywy o zezwoleniach) i art. 2 i 4 dyrektywy 2002/77/WE⁽³⁾ (dyrektywy w sprawie konkurencji) oraz zasady niedyskryminacji, przejrzystości, swobody konkurencji, proporcjonalności, skuteczności oraz pluralizmu informacji sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, które w celu określenia liczby kanałów cyfrowych przyznawanych operatorom w ramach przekształcania kanałów analogowych uwzględniają w takim samym zakresie jak kanały analogowe prowadzone zgodnie z prawem, kanały analogowe prowadzone w przeszłości z naruszeniem ograniczeń mających na celu przeciwdziałanie koncentracji, ustanowionych w przepisach krajowych, którymi zajmowali się Trybunał Sprawiedliwości i Komisja Europejskiej, a które to kanały były w każdym razie prowadzone bez koncesji?
- 2) Czy prawo Unii Europejskiej, a w szczególności art. 56, 101, 102 i 106 TFUE, art. 9 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej), art. 3, 5 i 7 dyrektywy 2002/20/WE (dyrektywy o zezwoleniach) i art. 2 i 4 dyrektywy 2002/77/WE (dyrektywy w sprawie konkurencji) oraz zasady niedyskryminacji, przejrzystości, swobody konkurencji, proporcjonalności, skuteczności oraz pluralizmu informacji sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, które w celu określenia liczby kanałów cyfrowych przyznawanych operatorom w ramach przekształcania kanałów analogowych, uwzględniając wszystkie prowadzone dotychczas kanały analogowe także te prowadzone z naruszeniem ograniczeń mających na celu przeciwdziałanie koncentracji, ustanowionych w przepisach krajowych, którymi zajmowali się Trybunał Sprawiedliwości i Komisja Europejskiej, a które to kanały były w każdym razie prowadzone bez koncesji, przewidują w szczególności w odniesieniu do operatora kilku kanałów zmniejszenie liczby przyznanych kanałów cyfrowych w stosunku do prowadzonych kanałów w technologii analogowej, w stosunkowo większym zakresie niż względem konkurentów?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108, s. 33).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) (Dz.U. L 108, s. 21).

⁽³⁾ Dyrektywa Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 249, s. 21).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de primera instancia n° 60 de Madrid (Hiszpania) w dniu 29 lutego 2016 r. – Abanca Corporación Bancaria S.A./Juan José González Rey i in.

(Sprawa C-120/16)

(2016/C 175/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de primera instancia n° 60 de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Abanca Corporación Bancaria, S.A.

Strona pozwana: Juan José González Rey, María Consuelo González Rey et Francisco Rodríguez Alonso

Pytanie prejudycjalne

Czy domaganie się stanowiących wynagrodzenie banku odsetek w uzgodnionej umowie wysokości w sytuacji, w której należałoby się domagać odsetek za zwłokę, stanowi działanie zgodne z dyrektywą 93/13⁽¹⁾, czy też, przeciwnie, oznacza ono zabronioną w orzecznictwie TSUE zmianę warunków umownych?

⁽¹⁾ Dyrektywa 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen
administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 1 marca 2016 r. – Direktor na direkcija „Obżałwane
i danyczno-osiguritelna praktika” – Sofia/„Iberdroła Immobiliarija Riył Estejt Inwestmynts” EOOD**

(Sprawa C-132/16)

(2016/C 175/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Direktor na direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” – Sofia

Strona przeciwna: „Iberdroła Immobiliarija Riył Estejt Inwestmynts” EOOD

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 26 ust. 1 lit. b), art. 168 lit. a) i art. 176 [dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾ Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej] dopuszczają przepis prawa krajowego taki jak art. 70 ust. 1 pkt 2 Zakon za danyk wyrchu dobawenata stojnost (ustawy o podatku od wartości dodanej), w którym ograniczono prawo do odliczenia VAT w odniesieniu do świadczenia usług budowy lub ulepszenia obiektu – stanowiącego własność osoby trzeciej – z których to usług korzystają zarówno odbiorca świadczenia, jak i osoba trzecia, wyłącznie ze względu na to, że osoba trzecia otrzymuje rezultat tych usług nieodpłatnie, nie uwzględniając faktu, że usługi zostaną wykorzystane w ramach działalności gospodarczej odbiorcy będącego podatnikiem?
- 2) Czy art. 26 ust. 1 lit. b), art. 168 lit. a) i art. 176 [dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej] dopuszczają praktykę podatkową, zgodnie z którą nie przyznaje się prawa do odliczenia VAT w odniesieniu do świadczenia usług, gdy koszty odpowiadające tym usługom są zaksięgowane w ramach kosztów ogólnych podatnika, ze względu na to, że poniesiono te koszty w celu budowy lub ulepszenia obiektu stanowiącego cudzą własność, nie uwzględniając faktu, że obiekt ten będzie także wykorzystywany przez odbiorcę świadczenia usług budowlanych w ramach jego działalności gospodarczej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja)
w dniu 14 marca 2016 r. – Riksåklagaren/Zenon Robert Akarsar**

(Sprawa C-148/16)

(2016/C 175/14)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen